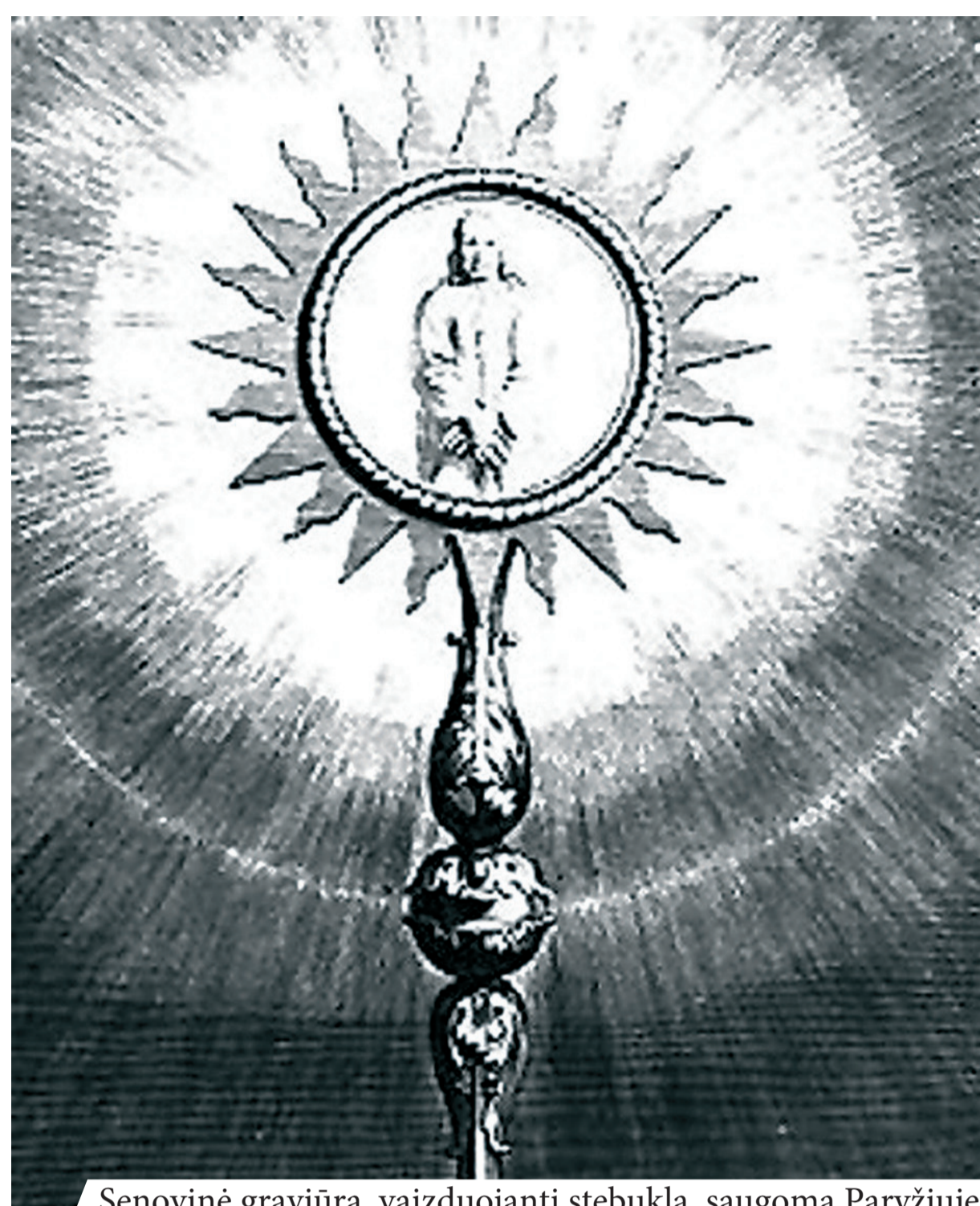

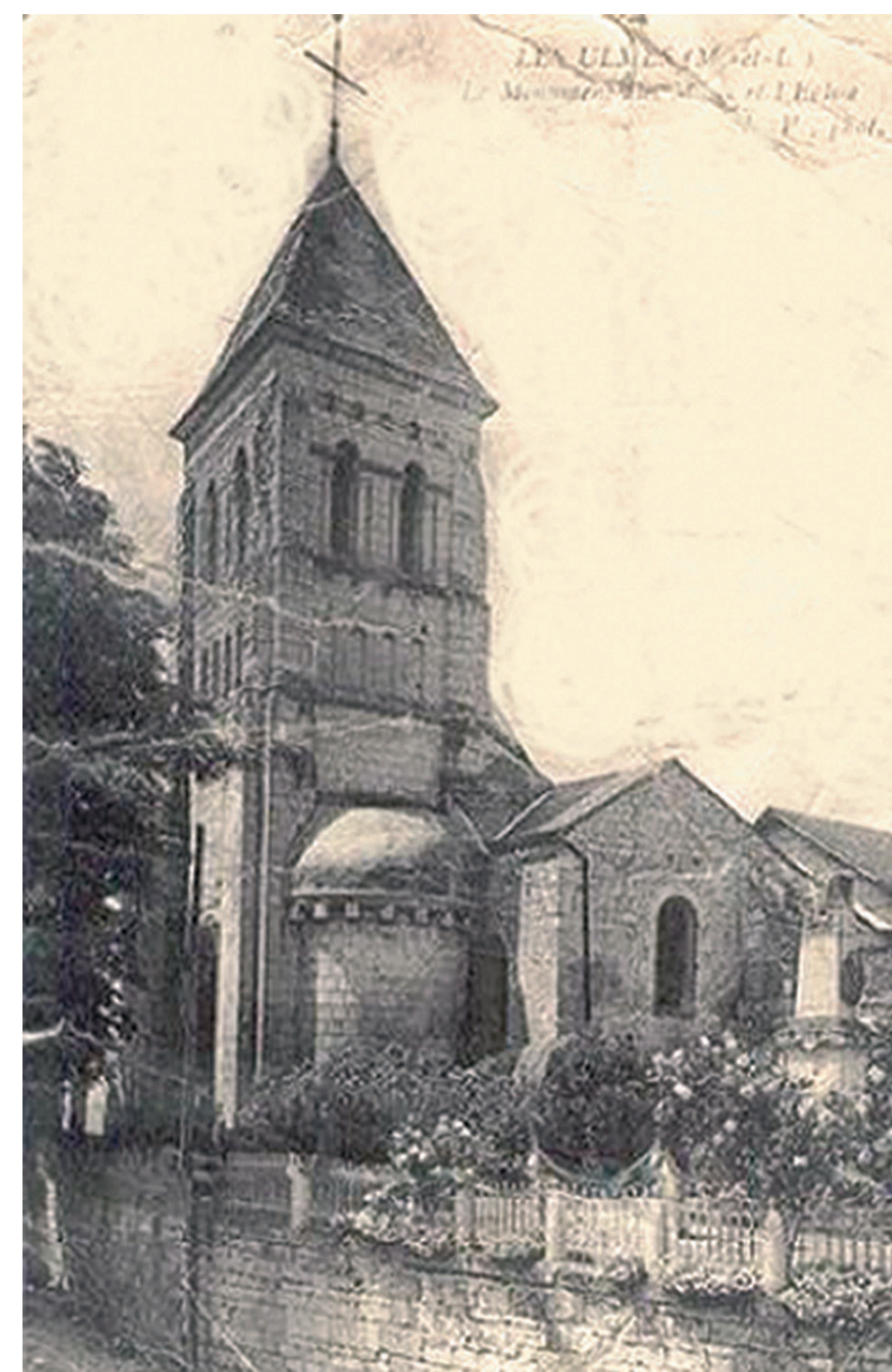

Eucharistijos stebuklas Ulmuose (Les Ulmes) įvyko išstačius Švenčiausiąjį Sakramentą adoracijai. Ostijos vietoje pasirodė vyro pavidalas. Šviesiai rudi plaukai iki pečių, veidas švytėjo, jo rankos buvo sunertos, kūną dengė balta tunika.

Po nuodugnaus tyrimo vyskupas leido puoselėti pamaldumą šiam stebuklui. Šiandien galima matyti nišą, kurioje apie 130 metų buvo laikoma monstrancija su stebuklingąja Ostija. Puy Dievo Motinos bažnyčios vikaras per Prancūzų revoliuciją pamaldžiai ją konsumavo, baimindamasis galimo išniekinimo.

Senovinė graviūra, vaizduojanti stebuklą, saugoma Paryžiuje

Ulmų parapijos bažnyčia

Mažoje Ulmų bažnyčioje 1668 m. birželio 2 d. Dievo Kūno oktavos šeštadienį buvo išstatytas Švenčiausiasis Sakramentas adoracijai. Bažnyčios klebonas Nicolas Nezan smilkė monstranciją, tikintiesiems giedant himną *Pange Lingua*. Kai giedojo eilutę *Verbum caro Panem verum* (Žodžio Kūnas - tikra Duona), monstrancijoje, Ostijos vietoje, išryškėjo vyro figūra. Šviesiai rudi plaukai krito ant pečių, veidas spindėjo, rankos buvo sunertos, o kūną dengė balta tunika. Apsireiškimas tęsėsi ilgiau nei ketvirtį valandos; klebonas net padėjo monstranciją ant altoriaus, kad tikintieji galėtų geriau ją matyti. Birželio 13 d. klebonas apie įvykį pranešė vyskupui Henrikui Arno [Henry Arnauld], ir jo nurodymu buvo greitai atliktas tyrimas. Birželio 25 d. buvo paskelbtas ganytojiškas

laiškas su tikslu stebuklo aprašymu. Tarp vėlesnių darbų, kurie objektyviai perteikė šio laiško turinį, verta paminėti tėvo dominikono Gonet *Clypeus Theologiae* (pirmas leidimas 1669 m., Bertier leidykla): stebuklas aprašomas VIII šio veikalto tome.

Vyskupas paliepi plačiai skleisti žinią apie šį įvykį ir tuoj pat užsakė pas meistrus tris graviūras. Edelyncko labai kokybiška graviūra išliko Paryžiuje; kitų graviūrų autoriai – Jean Bidault de Saumur ir leidėjas Ernou de Paris. Iki XVIII a. Ulmų parapija kasmet iškilmingai minėdavo apsireiškimo metines. 1901 metais Ulmuose vyko Tarptautinis Anžė eucharistinis kongresas. Nacionalinis eucharistinis kongresas, vykęs 1933 metų liepos mėnesį,

šiam stebuklui paskyrė vieną sesiją.

Dar ir šiandien galima matyti nišą, kurioje apie 130 metų stovėjo monstrancija su stebuklingąja Ostija.

Puy Dievo Motinos bažnyčios vikaras per Prancūzų revoliuciją pamaldžiai ją konsumavo baimindamasis galimo jos išniekinimo.